

grænse den høje Udlaansrente end Venstres Forslag om Fastsættelse af en Maksimal-Udlaansrente.

Ændringsforslagene til *Afsnit II (Renteudligningsfonden)* under Nr. 4—14, stillet af Indenrigsministeren, er blot af formel Karakter.

Til *Afsnit III (Moratorieordningen)* er ikke af Landbrugsministeren eller af Udvalgets Flertal stillet noget Ændringsforslag, og man har ikke kunnet tiltræde noget af de af Venstre stillede Ændringsforslag, da man ikke kan anse dem for at være Forbedringer. Udvalgets Flertal anser det i øvrigt for meget vigtigt, at Moratoriebestemmelsen gennemføres af Hensyn til Landbrugets sekundære Prioriteter.

Til *Afsnit IV. (Dækningsbestemmelserne)* har Finansministeren stillet Ændringsforslaget under Nr. 27, der træder i Stedet for §§ 53—54 om Skat af Aktieudbytte.

Forslaget gaar ud paa at graduere Aktieafgiften i højere Grad end i det oprindelige Forslag samt at lægge en Skat paa Merudbyttet.

Forslaget er stillet under Hensyn til, at Venstre havde udtalt Ønske om Ændringer i den her omhandlede Retning, men desværre har Venstre ikke kunnet tiltræde Ændringsforslaget.

Udvalgets ovennævnte Flertal (Alsing Andersen, Fisker, Jørgen Jørgensen, Larsen [Bjerre], A. C. Mortensen, Rasmussen [Gylling], Smørum og Marinus Sørensen) *indstiller* herefter Lovforslaget til Vedtagelse med de af Ministrene stillede Ændringsforslag, hvorimod Flertallet maa fraaade Vedtagelse af de af Mindretallene stillede Ændringsforslag.

Et *Mindretal* (Clausager, Krag, Knud Kristensen og Kyed) maa meget beklage, at en almindelig Konvertering foreløbig — ja, maaske for længere Tid — maa stilles i Bero, men kan aldeles ikke være enig med Flertallet i at søge Aarsagen dertil paa de Steder, hvor dette mener at have fundet den. Den dybere liggende Grund til, at Konverteringen ikke allerede er gennem-

ført, er Regeringens vaklende og ubesluttsomme Rentepolitik gennem de sidste Par Aar og dens idelige Tilbøjelighed til at blande uvedkommende Ting sammen med Konverteringen og forlange det hele gennemført under eet, eller ogsaa lade det alt sammen falde — det gode med det daarligere. Med de mange og forskelligartede Forslag er der skabt Uro og Svingninger paa Pengemarkedet, til Gavn for Spekulanterne, men til Skade for Laantagerne, hvorved Tiden for en gennemførlig almindelig Konvertering er blevet forpasset. Rigsdagen som saadan har ikke været modvillig; Ansvarret maa lægges paa Regeringen i Almindelighed og specielt paa den Minister, under hvem Konverteringen sorterer.

En Forudsætning for Gennemførelsen af Loven af 1. Maj 1933 om Indlaansrentens Nedsættelse var, at Krisefonden snarest traadte i Virksomhed til Styrkelse for Obligationskurserne, saa Jordbunden kunde forberedes for en Konvertering, og en almindelig Sænkning af Prioritetsrenten kunde opnaas. Men Regeringen nølede, og først efter gentagne Opfordringer fra Venstres Side skred man til Handling. Hemmende og hindrende virkede ogsaa Regeringsforslaget af 19. September 1933 om Tvangskonvertering, Rentetilskud til visse Landbrugere og ekstra Skat paa Renteindtægt. Dette Forslag var i Strid med Forudsætningerne for Renteloven af 1. Maj 1933; det vakte Modstand hos Oppositionen og Uvilje i visse Kredse inden for Regeringspartierne.

Først ved Gennemførelsen af Konverteringsloven af 16. December 1933 kom der Gang i Arbejdet. Loven tog Sigte paa 6 Landkreditforeninger, og af den samlede højforrentede Obligationsgæld paa ca. 1 600 Mill. Kr. blev de ca. 500 nedbragt fra $4\frac{1}{2}$ pCt. og 5 pCt. til 4 pCt. Hen paa Sommeren 1934 (ved en Skrivelse af 27. August 1934 til de paagældende Kreditforeninger) standsede Nationalbanken Konverteringsarbejdet. I Gældssaneringsforslaget (fremsat i Folketinget 27. Juni 1934) var Konverteringen paa ny kædet uløseligt sammen med Rente-